

Oberek | Lekcja 4/6

Jak tańczyć oberka krok po kroku

Oberek / lekcja 4

Elementy ozdobne stosowane przez tancerkę

- krok kołyszany
- obroty w miejscu
- obroty tancerki pod ręką tancerza
- obłoczek

koncepcja, komentarz: Jan Łosakiewicz;

tańczą: Pamela Piotrowska, Mateusz Szyszko, tancerze Zespołu Pieśni i Tańca Uniwersytetu Warszawskiego „Warszawianka”;

muzyka: Przemysław Marcyniak;

konsultacja muzyczna: Tomasz Nowak;

koordynacja: Piotr Skawskii

Oberek wraz z kujawiakiem i mazurem należy do grupy tańców mazurkowych, ale jest z nich najszybszy. Jego nazwa pochodzi od obrotowych figur tańca, stąd też w różnych częściach kraju zwano go *obertasem*, *obyrtkiem*, *okrąglakiem*, *okrągłym*, *wyrwanym*, *wyrwasem*, *zawijaczem*. Ponieważ tańczono go na wsiach w całym kraju, jego nazwa nie pochodzi od regionu, jak w przypadku krakowiaka, mazura, czy kujawiaka. Charakteryzuje się metrum trójdzielnym, rytmiką mazurkową, szybkim tempem i wirowością z dużą domieszką improwizacji (częste ozdobne kroki, ujęcia i ruchy rąk). Oberek dopiero pod koniec XIX wieku stał się tańcem różnych warstw społecznych, ale pierwsze wzmianki o nim (pod nazwą *obertas*) pochodzą już z 1697 roku. Oberki komponowali Fryderyk Chopin, Grażyna Bacewicz, Henryk Wieniawski, Karol Szymanowski i Roman Statkowski.

Więcej informacji o [oberku](#) w dziale Wiedza/Gatunki/Instrumentalne.

Przejdź do [następnej](#) lekcji

Wróć do [poprzedniej](#) lekcji

Film zrealizowany przez Instytut Muzyki i Tańca we współpracy z Muzykoteką Szkolną, której wydawcą jest NInA.